

maa jeg paa det Bestemteste benegte. Hvad der er Thingets Anskuelse, kan aldrig træde frem, uden at der har foreligget en Afstemning, hvorved Thinget har tilkendegivet sin Anskuelse. Naar vi vælge vore Udvalg, er det for at de kunne stille Forslag til Thingets Beslutning, men det er ikke, for at de skulle tage Beslutning paa Thingets Begne eller for at gjøre Udtalelser paa Thingets Begne. Hvad der er Thingets Mening i en hvilken som helst foreliggende Sag kan kun træde frem, forsaavidt det direkte udtales i selve de Afstemningspunkter, hvorover Thinget stemmer og derved bliver istand til at kunne udtale sin Mening derom. Hvor liden eller hvor stor Vægt Regjeringen vil lægge paa et Udvalgs Flertals Udtalelser, bliver altid et Skøns spørgsmål. Det kan naturligvis i Almindelighed forudsættes, at et Udvalgs Flertal staar i en vis Samstemning med Thingets Flertal — derom kan der dog altid i visse Spørgsmaal have forskjellige Meninger — men naar et Spørgsmaal foreligger til Afstemning her i Salen, er det ofte meget forskellige Bevegrunde, der bringe Thingets forskellige Medlemmer til at stemme paa samme Side af Sagen, hvilket ikke altid kan ses, da ikke ethvert af Thingets 100 Medlemmer kan træde op ved enhver foreliggende Afstemning og forklare, hvorfor han netop stemmer saaledes og ikke anderledes. Kun det, der foreligger som en klar og tydelig Udtalelse i Spørgsmaal, hvorover Thinget har foretaget Afstemning, maa betragtes som Thingets Mening, men ikke hvad Udvalgets Flertal udtaler, thi dette kan kun udtale sin egen Mening, men ikke Thingets. Efter at have hævdet dette, skal jeg endnu bemærke, at jeg iøvrigt er enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) med Hensyn til, hvad han udtalte om Skytteforeningerne, nemlig at det vilde være meget heldigt og vilde bidrage meget til at gjøre dem populære, naar de, som det ærede Medlem yttrede, omhyggelig undgik at give Sagen en politisk Karakter. Det vil ganske vist være af en overordentlig stor Betydning, om Politikkens ikke indblandedes i alle offentlige Anliggender og derved spaltede enhver Interesse for samme i Partier; og navnlig i Spørgsmaal, der angaa Fædrelandets Forsvar og derfor have en ren, almindelig, fædrelandsk Interesse; hvor Partistandpunktet aldeles Intet har at gjøre med Sagen, maa vi ønske, at det ærede Medlems Opfordring maa blive taget til Følge.

Th. Nielsen: Jeg skal bemærke til den ærede sidste Taler, at naar jeg har talt om, at Flertallets Anskuelser vare Thingets Anskuelser, saa er det en Selvsølge, at jeg har talt om Thingets Flertals Afgjørelser, og naar der stemmes for Flertallets Indstillinger, mener jeg ogsaa, at det dermed er givet, at der stemmes for Flertallets Motivering.

Jagd: Det maa jeg paa det Bestemteste benegte. Der er ikke nogensomhelst Sandhed i den Paastand; thi Thinget har kun Læilighed til at udtale sin Mening om, hvad der rent og utvetydigt indeholdes i de Spørgsmaal, der foreligger til Afstemning, men ikke over den Motivering, som Udvalgets Flertal har givet, men som det ikke i særlige Afstemningspunkter har forelagt til Thingets Afgjørelse. Ethvert Medlem her i Salen kan have sine Grunde, hvorfor han stemmer for et Forslag, og de Grunde, som Flertallet i Udvalget har givet for samme, kunne være ganske andre end dem, der lede de enkelte Medlemmer i Salen. Vi stemme kun over Forslaget, som det bogstavelig foreligger, men ikke over den Motivering, som Udvalgets Flertal har givet. Jeg vil altsaa bestemt benegte, at den, der stemmer for et af Udvalgets Flertal stillede Forslag, derved tillige vedfælder sig den Motivering, som Udvalgets Flertal har givet.

Winther: Det, vi idag høre, er ganske interessant; det er paa flere Punkter ligesom en lille Forhandling om Forretningsordenen; men forøvrigt antager jeg ikke, at det gavner videre at fordybe sig deri, og derfor skal jeg ikke indlade mig paa, hvad der blev omtalt af den ærede sidste Taler. Grunden, hvorfor jeg begjærede Ordet, er mislig nok. Der er et gammelt Ordspørg, som siger, at den, som undskylder sig, anlager sig, og det er just en Undskyldning, jeg er nødsaget til at gjøre, fordi jeg har tiltraadt to af de her foreliggende Forslag. Jeg er nødt til at fremkomme med en Udtalelse i saa Henseende, for at det kan staa klart, hvad det er, der har bevæget mig til at gaa med til disse to Forslag. Det første af dem er det, der angaar Skytteforeningerne. Jeg har altid stemt imod at yde Bidrag til disse; men det, der her har bevæget mig til at gaa med det øvrige Udvalg, er den Absigt, som et givent til, at Skytteforeningerne kunne blive satte i et vist Forhold til Hærens Øvelser, at de kunne blive en Forberedelse til Hærvæsenet, hvortil kommer, at de Bedkommende nu selv begynde at se, hvad jeg for lang Tid siden har antaget, nemlig, at der er noget Usundt og Sygeligt i denne Bestræbelse, saaledes som den hidtil har udviklet sig, ved Mangelen paa Sammenhæng med Hærvæsenet, og det i et Land, hvor der er almindelig Bærnepligt. Dette har bevæget mig til at sige: Lad de Bedkommende løbe Løben ud, da de nu begynde at komme til en efter min Mening rigtig Erkendelse; lad os gaa dette Skridt videre, for at de ikke skulle sige: Havde I blot givet os denne Bevilling for iaar, vilde der være kommet noget Andet ud deraf. Den Undskyldning har jeg ikke villet være med til at give dem, og netop det, at de begynde at komme til en ædruelig Anskuelse af dette Forhold, medfører, at jeg har kunnet bekvemme mig